

2021 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

ΦΥΣΙΚΗ

Β' Γενικού Λυκείου
Θετικών Σπουδών

Πέμπτη 6 Μαΐου 2021 | Διάρκεια Εξέτασης: 3 ώρες

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1. β

A2. β

A3. β

A4. γ

A5. α. Σ β. Λ γ. Λ δ. Σ ε. Λ

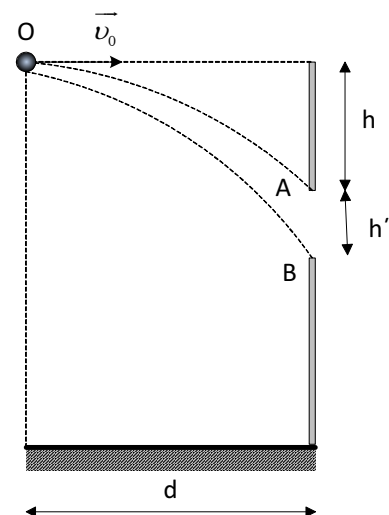
ΘΕΜΑ Β

B1. Σωστή απάντηση: (α)

Όταν το σώμα διαγράφει την τροχιά OA ο χρόνος κίνησης του σώματος μέχρι τον κατακόρυφο τοίχο είναι $t = \frac{d}{v_0}$ (1). Ισχύει η

σχέση:

$$h = \frac{1}{2}gt^2 \stackrel{(1)}{\Rightarrow} h = \frac{1}{2}g\left(\frac{d}{v_0}\right)^2 \Rightarrow h = \frac{gd^2}{2v_0^2} \quad (2)$$

Όταν το σώμα διαγράφει την τροχιά OB ο χρόνος κίνησης του σώματος μέχρι τον κατακόρυφο τοίχο είναι $t = \frac{d}{v_0'}$ (3). Ισχύει η σχέση:

$$h + h' = \frac{1}{2} g t'^2 \Rightarrow h + h' = \frac{1}{2} g \left(\frac{d}{v_0'} \right)^2 \Rightarrow h + 0,44h = \frac{gd^2}{2v_0'^2} \Rightarrow 1,44h = \frac{gd^2}{2v_0'^2} \quad (4)$$

Διαιρούμε κατά μέλη τις σχέσεις (2) και (4) και έχουμε:

$$\frac{h}{1,44h} = \frac{v_0'^2}{v_0^2} \Rightarrow \frac{1}{1,44} = \frac{v_0'^2}{v_0^2} \Rightarrow v_0'^2 = \frac{v_0^2}{1,44} \Rightarrow v_0' = \frac{v_0}{1,2} \Rightarrow v_0' = \frac{5}{6} v_0.$$

B2. Σωστή απάντηση: **(α)**

Εφαρμόζοντας την αρχή διατήρησης της μηχανικής ενέργειας στο συντηρητικό βαρυτικό πεδίο της γης προκύπτει ότι η ελάχιστη ταχύτητα διαφυγής από ύψος h πάνω από την επιφάνεια της γης ισούται με:

$$v_\delta = \sqrt{\frac{2GM_r}{R_r + h}} \quad (1).$$

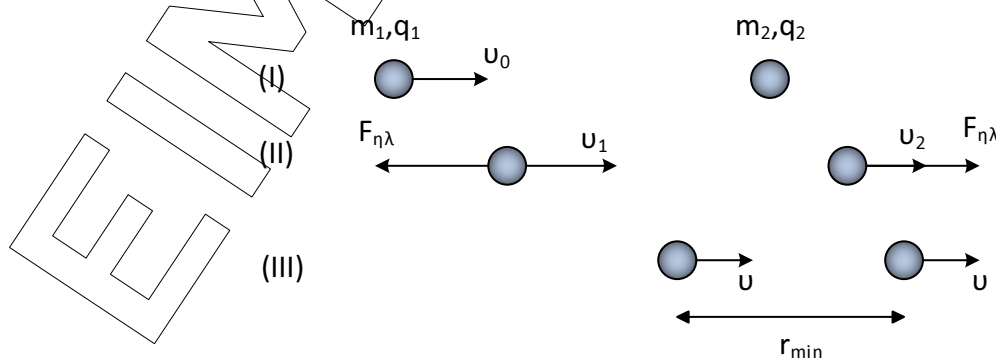
Για την ένταση του πεδίου βαρύτητας στην επιφάνεια της γης

$$\text{ισχύει: } g_0 = \frac{GM_r}{R_r^2} \Rightarrow GM_r = g_0 \cdot R_r^2 \quad (2).$$

Από τις σχέσεις (1) και (2) προκύπτει:

$$v_\delta = \sqrt{\frac{2g_0 R_r^2}{R_r + h}} = \sqrt{\frac{2g_0 R_r^2}{R_r + \frac{R_r}{2}}} = \sqrt{\frac{2g_0 R_r^2}{\frac{3R_r}{2}}} \Rightarrow v_\delta = \sqrt{\frac{4g_0 R_r}{3}}$$

B3. Σωστή απάντηση: **(α)**

Αρχικά τα δύο φορτία βρίσκονται εκτός αλληλεπίδρασης και η δυναμική ηλεκτρική ενέργεια του συστήματος είναι μηδενική. Όταν αλληλεπιδρούν ασκούνται σε αυτά αντίθετες δυνάμεις με μέτρο $F_{\eta\lambda}$ οπότε το φορτίο μάζας m_1 επιβραδύνεται, ενώ το φορτίο μάζας m_2 επιταχύνεται. Για όσο χρονικό διάστημα η ταχύτητα του πρώτου είναι μεγαλύτερη από του δεύτερου, τα φορτία πλησιάζουν. Η μεταξύ τους απόσταση γίνεται ελάχιστη όταν στιγμιαία αποκτούν ίσου μέτρου ταχύτητες. Επειδή το σύστημα είναι μονωμένο ισχύει κατά τη διάρκεια του φαινομένου η αρχή διατήρησης της ορμής.

$$\overline{p_{(I)}} = \overline{p_{(III)}} \Rightarrow m_1 v_0 = m_1 v + m_2 v \Rightarrow m_1 v_0 = m_1 v + 2m_1 v \Rightarrow v = \frac{v_0}{3} \quad (1)$$

Επειδή η δύναμη αλληλεπίδρασης είναι συντηρητική ισχύει κατά τη διάρκεια του φαινομένου η αρχή διατήρησης της μηχανικής ενέργειας.

$$K_{(I)} + U_{(I)} = K_{(III)} + U_{(III)} \Rightarrow \frac{1}{2} m_1 v_0^2 = \frac{1}{2} m_1 v_1^2 + \frac{1}{2} m_2 v_2^2 + K_{\eta\lambda} \frac{q_1 q_2}{r_{\min}} \Rightarrow$$

$$\frac{1}{2} m_1 v_0^2 = \frac{1}{2} m_1 \frac{v_0^2}{9} + \frac{1}{2} 2m_1 \frac{v_0^2}{9} + K_{\eta\lambda} \frac{q_1 q_2}{r_{\min}} \Rightarrow \frac{1}{3} m_1 v_0^2 = K_{\eta\lambda} \frac{q_1 q_2}{r_{\min}} \Rightarrow r_{\min} = \frac{3K_{\eta\lambda} q_1 q_2}{m_1 v_0^2}$$

B4. B4.1 Σωστή απάντηση: **(α)**

Αφού το σώμα εκτελεί ομαλή κυκλική κίνηση το μέτρο της ταχύτητας παραμένει σταθερό. Άρα $\Delta|\vec{v}| = 0$

B4.2 Σωστή απάντηση: **(β)**

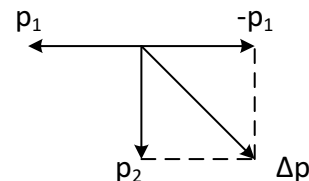
Το μέτρο της ορμής παραμένει σταθερό, αλλά η κατεύθυνση του διανύσματος μεταβάλλεται.

$$|\vec{p}_1| = |\vec{p}_2| = |\vec{p}| = mv = 3 \frac{\text{Kg} \cdot \text{m}}{\text{s}} \quad \text{Η}$$

μεταβολή ορμής είναι αφαίρεση διανυσμάτων.

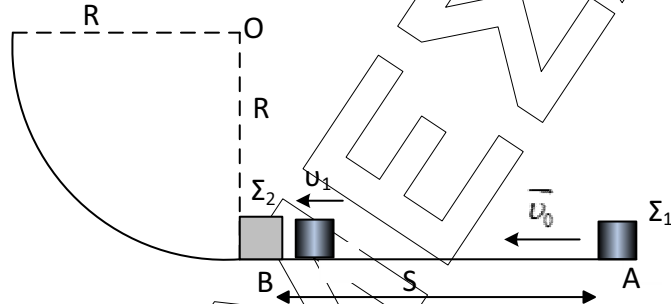
$\Delta\vec{p} = \vec{p}_2 - \vec{p}_1 \Rightarrow \Delta\vec{p} = \vec{p}_2 + (-\vec{p}_1)$ Η διανυσματική σχέση παίρνει την αλγεβρική μορφή:

$$|\Delta\vec{p}| = \sqrt{p_2^2 + (-p_1^2)} \Rightarrow |\Delta\vec{p}| = \sqrt{p^2 + p^2} = \sqrt{2p^2} \Rightarrow |\Delta\vec{p}| = p\sqrt{2} \Rightarrow |\Delta\vec{p}| = 3\sqrt{2} \frac{\text{Kg} \cdot \text{m}}{\text{s}}$$

ΘΕΜΑ Γ

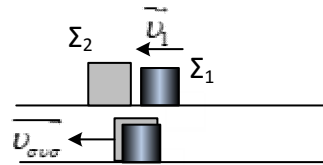
Γ1. Εφαρμόζουμε το θεώρημα έργου - ενέργειας από την αρχική θέση του σώματος Σ_1 μέχρι τη στιγμή της σύγκρουσης με το σώμα Σ_2

$$K_{1,(τελ)} - K_{1,(αρχ)} = W_T + W_W + W_N \Rightarrow \frac{1}{2} m_1 v_1^2 - \frac{1}{2} m_1 v_0^2 = -\mu m_1 g S + 0 + 0 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow v_1 = \sqrt{v_0^2 - 2\mu g S} \Rightarrow v_1 = \sqrt{36 - 2 \cdot 0,5 \cdot 10 \cdot 1,1} \frac{m}{s} \Rightarrow v_1 = 5 \frac{m}{s}$$

Γ2. Κατά τη διάρκεια της κρούσης το σύστημα είναι μονωμένο και συνεπώς η ορμή διατηρείται. Αν $v_{\sigma\sigma\sigma}$ το μέτρο της ταχύτητας του συσσωματώματος αμέσως μετά την κρούση ισχύει:

$$\vec{p}_{\text{πριν}} = \vec{p}_{\text{μετά}} \Rightarrow m_1 v_1 = (m_1 + m_2) v_{\kappa} \Rightarrow v_{\sigma\sigma\sigma} = 1 \frac{m}{s}$$

Για τις μεταβολές ορμής των σωμάτων έχουμε:

$$\Delta \vec{p}_1 = \vec{p}_{1,\text{μετά}} - \vec{p}_{1,\text{πριν}} \Rightarrow \Delta p_1 = m_1 v_{\sigma\sigma\sigma} - m_1 v_1 \Rightarrow \Delta p_1 = -4 \text{ Kg} \cdot \text{m/s}$$

$$\Delta \vec{p}_2 = \vec{p}_{2,\text{μετά}} - \vec{p}_{2,\text{πριν}} \Rightarrow \Delta p_2 = m_2 v_{\sigma\sigma\sigma} \Rightarrow \Delta p_2 = 4 \text{ Kg} \cdot \text{m/s}$$

Παρατηρούμε ότι $\Delta \vec{p}_1 = -\Delta \vec{p}_2$, δηλαδή οι μεταβολές της ορμής των σωμάτων είναι αντίθετες. Προφανώς το αποτέλεσμα μπορεί να γενικευθεί σε κάθε κρούση δύο σωμάτων, αν το σύστημά τους είναι μονωμένο, αφού εκφράζει την αρχή διατήρησης της ορμής.

Γ3.
Α' ΤΡΟΠΟΣ

Υπολογίζουμε ξεχωριστά την απώλεια λόγω τριβών και στη συνέχεια λόγω της κρούσης και τις αθροίζουμε:

$$Q_T = |W_T| = \mu m_1 g S = 5,5 J$$

$$Q_{\text{κρούσης}} = \frac{1}{2} m_1 v_1^2 - \frac{1}{2} (m_1 + m_2) v_{\text{συσ}}^2 = 10J$$

$$Q_{\text{ολ}} = Q_T + Q_{\text{κρούσης}} = 15,5J$$

Β' ΤΡΟΠΟΣ

Αφαιρούμε από την αρχική μηχανική (κινητική) ενέργεια του σώματος Σ1 την μηχανική (κινητική) ενέργεια του συσσωματώματος:

$$Q_{\text{ολ}} = \frac{1}{2} m_1 v_0^2 - \frac{1}{2} (m_1 + m_2) v_{\text{συσ}}^2 = 15,5J$$

- Γ4. i)** Η κινητική ενέργεια του συσσωματώματος αμέσως μετά την κρούση ισούται με $K_{\text{συσ}} = 2,5J$. Η δυναμική ενέργεια του συσσωματώματος, αν έφτανε σε ύψος R , θα ήταν $U = (m_1 + m_2)gR = 12,5J$. Συνεπώς το συσσωμάτωμα δεν έχει την απαραίτητη ενέργεια για να ανέλθει σε ύψος R . Δηλαδή το τελικό ύψος h είναι μικρότερο του R ώστε να ισχύει η αρχή διατήρησης της μηχανικής ενέργειας.

- ii)** Ισχύει:

$$K_{\text{συσ}(B)} = U_{\text{συσ}(\Gamma)} = (m_1 + m_2)gh \Rightarrow h = 0,05m$$

Από το σχήμα προκύπτει:

$$\text{συν}\varphi = \frac{R-h}{R} = 0,8.$$

Στο ανώτερο σημείο Γ αφού η ταχύτητα είναι μηδενική:

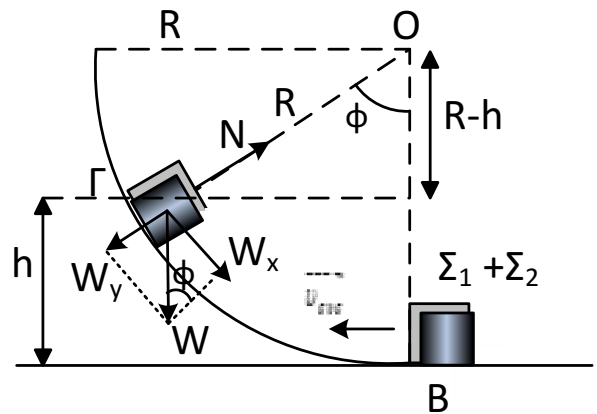
$$N - W_y = F_{\text{κεντρομόλος}} = 0 \Rightarrow N = (m_1 + m_2)g \text{συν}\varphi = 40N$$

- iii)** Αφού η κεντρομόλος δύναμη είναι μηδενική, η συνισταμένη δύναμη είναι η εφαπτομενική συνιστώσα του βάρους (W_x). Αυτή προφανώς ισούται με τον ρυθμό μεταβολής της ορμής του συσσωματώματος.

$$\frac{\Delta p}{\Delta t} = \Sigma F_x = (m_1 + m_2)g\eta\mu\varphi.$$

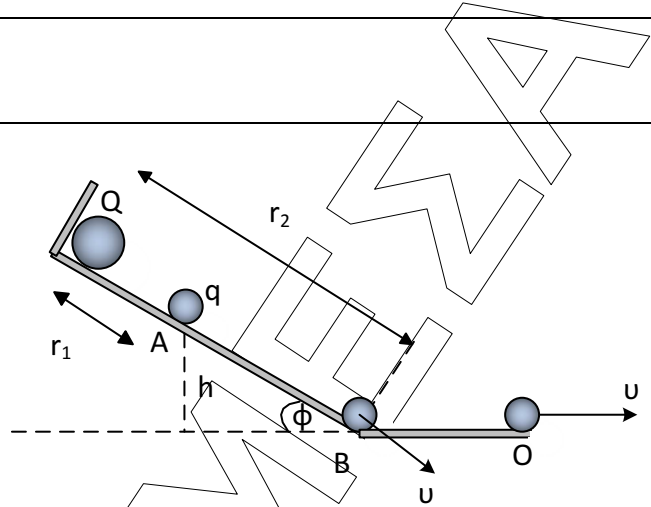
$$\text{Αφού } \text{συν}^2\varphi + \eta\mu^2\varphi = 1 \Rightarrow \eta\mu\varphi = 0,6 \left(\varphi < \frac{\pi}{2} \right).$$

$$\text{Τελικά } \frac{\Delta p}{\Delta t} = 50 \cdot 0,6 = 30 \frac{Kg \cdot m}{s^2} (N).$$

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Εφαρμόζουμε την αρχή διατήρησης της μηχανικής ενέργειας για την αλληλεπίδραση των φορτίων Q και q κατά τη διάρκεια της κίνησης του φορτίου q πάνω στο κεκλιμένο επίπεδο.

$$K_A + U_A = K_B + U_B \Rightarrow 0 + K_{\eta\lambda} \frac{Q \cdot q}{r_1} + mgh = \frac{1}{2} mv^2 + K_{\eta\lambda} \frac{Q \cdot q}{r_2} \Rightarrow$$

$$K_{\eta\lambda} Qq \left(\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} \right) + mgh = \frac{1}{2} mv^2 \Rightarrow v = \sqrt{\frac{2K_{\eta\lambda} Qq}{m} \left(\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} \right) + 2g(r_2 - r_1) \eta \mu \phi} \Rightarrow$$

$$v = \sqrt{\frac{2 \cdot 9 \cdot 10^9 \cdot 2 \cdot 10^{-8} \cdot 4 \cdot 10^{-6}}{4 \cdot 10^{-6}} \left(\frac{1}{5} - \frac{1}{10} \right) + 2 \cdot 10 \cdot 5 \cdot 0,28} \Rightarrow v = \sqrt{36 \cdot 10 \cdot 0,1 + 28} \Rightarrow v = 8 \frac{m}{s}$$

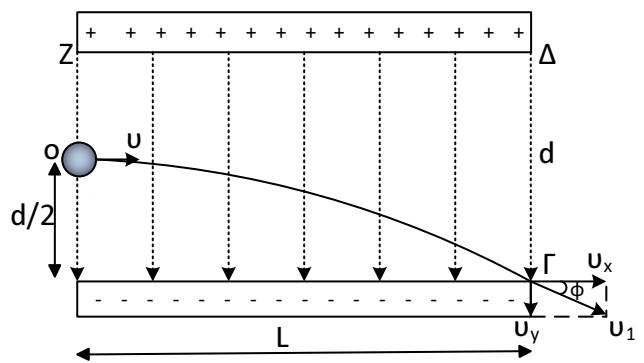
Αφού δεν υπάρχει απώλεια ενέργειας στη μετάβαση στο οριζόντιο επίπεδο και αυτό είναι λείο, η ταχύτητα $v = 8 \text{ m/s}$ είναι εκείνη με την οποία το φορτίο εισέρχεται στο ομογενές ηλεκτρικό πεδίο (θέση O).

Δ2. Ο χρόνος κίνησης του σωματίου στο ομογενές ηλεκτρικό πεδίο ισούται με

$$t = \frac{L}{v_0} = \frac{0,16}{8} \text{ s} \Rightarrow t = 0,02 \text{ s}.$$

Αφού το σωματίο εξέρχεται εφαπτομενικά από το άκρο του κάτω σπλισμού η

$$\text{απόκλιση του είναι: } y = \frac{d}{2} = \frac{1}{2} at^2 \Rightarrow d = \frac{E \cdot q}{m} t^2 = 300 \cdot 4 \cdot 10^{-4} \text{ m} \Rightarrow d = 0,12 \text{ m}.$$

2021 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

Δ3. Το μέτρο της ταχύτητα εξόδου από το πεδίο ισούται με:

$$v_1 = \sqrt{v_x^2 + v_y^2} \Rightarrow v_1 = \sqrt{v_x^2 + (at)^2} \Rightarrow v_1 = \sqrt{8^2 + (300 \cdot 0,02)^2} \Rightarrow v_1 = 10 \frac{m}{s}$$

Δ4. Η διαφορά της δυναμικής ενέργειας ισούται με το έργο της δύναμης του ηλεκτρικού πεδίου, αφού το πεδίο είναι συντηρητικό.

$$-\Delta U = W_{F_{\eta\lambda}} = F_{\eta\lambda} \cdot \frac{d}{2} \Rightarrow -\Delta U = E \cdot q \cdot \frac{d}{2} \Rightarrow -\Delta U = 300 \cdot 4 \cdot 10^{-6} \cdot 0,06 J \Rightarrow -\Delta U = 72 \cdot 10^{-6} J$$

ΘΕΜΑ Δ (Εναλλακτικό)

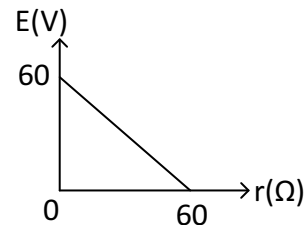
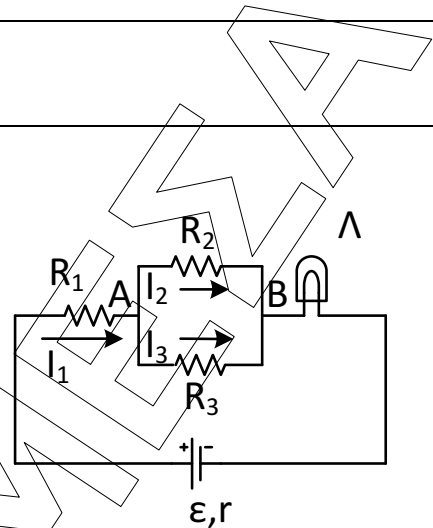
Δ1. Ισχύει: $I_2 R_2 = I_3 R_3 \Rightarrow I_3 = 2A$. Από τον 1^ο κανόνα του Kirchhoff στον κόμβο Α έχουμε: $I_1 = I_2 + I_3 \Rightarrow I_1 = 6A$. Η ισχύς που προσφέρει η πηγή σε όλο το κλειστό κύκλωμα δίνεται από τη σχέση:

$$P = \varepsilon \cdot I_1 \Rightarrow \varepsilon = \frac{360}{6} V \Rightarrow \varepsilon = 60V.$$

Η τιμή του ρεύματος βραχυκύκλωσης είναι:

$$I_{\text{βραχ}} = \frac{\varepsilon}{r} \Rightarrow I_{\text{βραχ}} = 60A.$$

Η χαρακτηριστική καμπύλη της πηγής φαίνεται στο διπλανό σχήμα.

Δ2. Η ολική αντίσταση του κυκλώματος ισούται με: $R_{\text{ολ}} = \frac{\varepsilon}{I_1} = 10\Omega$. Όμως:

$$R_{\text{ολ}} = R_1 + \frac{R_2 R_3}{R_2 + R_3} + R_A + r \Rightarrow 10 = 4 + 2 + R_A + 1 \Rightarrow R_A = 3\Omega.$$

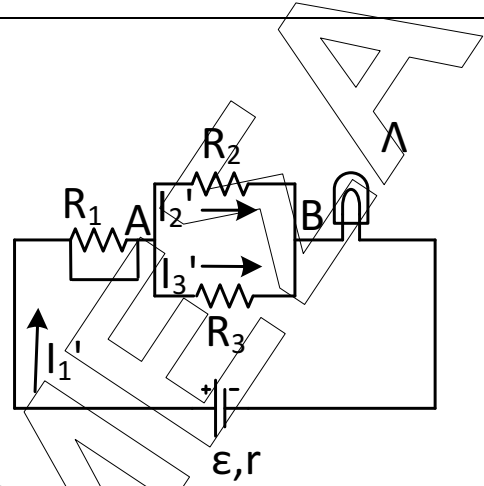
Αφού ο λαμπτήρας λειτουργεί κανονικά η ένταση του ρεύματος που τον διαρρέει ισούται με $I_K = 6A$. Η τάση κανονικής λειτουργίας του λαμπτήρα είναι: $V_K = I_K \cdot R_A \Rightarrow V_K = 18V$ και η

ισχύς κανονικής λειτουργίας είναι: $P_K = \frac{V_K^2}{R_A} = \frac{18^2}{3} W \Rightarrow P_K = 108W.$

Δ3. Η πολική τάση δίνεται από τη σχέση: $V_{\pi} = \varepsilon - I_1 \cdot r \Rightarrow V_{\pi} = 54V$. Ο ρυθμός που παρέχει ενέργεια στο εξωτερικό κύκλωμα ισούται με: $P_{\varepsilon\xi} = V_{\pi} \cdot I_1 \Rightarrow P_{\varepsilon\xi} = 324W.$

Δ4. Ο λαμπτήρας όταν λειτουργεί κανονικά καταναλώνει ισχύ $P = 108W = 0,108KW$. Στη διάρκεια μιας ημέρας η δαπάνη ηλεκτρικής ενέργειας είναι $W = P \cdot t = 0,108KW \cdot 24h = 2,592KWh$. Το κόστος υπολογίζεται αν πολλαπλασιάσουμε την δαπανώμενη ενέργεια επί την τιμή της μιας κιλοβατώρας. Δηλαδή: $2,592 KWh \cdot 0,09 \text{ €/KWh} = 0,23 \text{ €}.$

Δ5. Όταν συνδέσουμε τα άκρα του αντιστάτη με αντίσταση R_1 με αγωγό αμελητέας αντίστασης, το ρεύμα διέρχεται μέσα από τον αγωγό και όχι από τον αντιστάτη. Ακολουθεί την «εύκολη οδό», οπότε ο αντιστάτης ουσιαστικά αφαιρείται από το κύκλωμα (βραχυκύκλωμα αντίστασης).

i) Η νέα τιμή του ρεύματος στο κύκλωμα διαμορφώνεται σε:

$$I_1' = \frac{\varepsilon}{R_{\text{ολ}}'} = \frac{\varepsilon}{R_{2,3} + R_1 + r} \Rightarrow I_1' = \frac{60}{2+3+1} A \Rightarrow I_1' = 10 A$$

Η θερμική ισχύς στο

λαμπτήρα ισούται με: $P_A = I_1'^2 \cdot R_A = 300 W$. Άρα:

$$\Delta P_A = P_A - P_K = (300 - 108) W \Rightarrow \Delta P_A = 192 W$$

Είναι προφανές ότι ο λαμπτήρας διαρρέεται από ρεύμα μεγαλύτερης έντασης από αυτό για το οποίο λειτουργεί κανονικά, δαπανάει περισσότερη ισχύ και υπερλειτουργεί με κίνδυνο να καταστραφεί.

ii) Η νέα πολική τάση ισούται με: $V_{\pi}' = \varepsilon - I_1' r \Rightarrow V_{\pi}' = 50 V$ Το ποσοστό

μεταβολής της πολικής τάσης είναι: $\frac{V_{\pi}' - V_{\pi}}{V_{\pi}} 100\% = \frac{50 - 54}{54} 100\% = 7,4\%$

iii) Ο ρυθμός μεταβολής του φορτίου ισούται με την ένταση του ρεύματος. Από τον 1^ο κανόνα του Kirchhoff στον κόμβο A

έχουμε: $I_1' = I_2' + I_3' \Rightarrow I_2' + I_3' = 10 A$. Όμως $I_2' R_2 = I_3' R_3 \Rightarrow I_2' = 2 I_3'$. Από τις

δύο προηγούμενες σχέσεις προκύπτει: $I_3' = \frac{\Delta q_3}{\Delta t} = \frac{10}{3} A$.

Ο ρυθμός μεταβολής ενέργειας σε θερμική ισούται με τη θερμική ισχύ στον

αντιστάτη. $\frac{\Delta Q_3}{\Delta t} = P_3' = I_3'^2 \cdot R_3 = \left(\frac{10}{3}\right)^2 6 \Rightarrow \frac{\Delta Q_3}{\Delta t} = P_3' = \frac{200}{3} W$. Η θερμική ισχύς

στο αντιστάτη R_3 στο αρχικό κύκλωμα ήταν: $P_3 = I_3^2 R_3 = 24 W$.

Το ποσοστό μεταβολής είναι: $\frac{P_3' - P_3}{P_3} 100\% = \frac{\frac{200}{3} - 24}{24} 100\% = 177,7\%$.